

موضوع	رعایت مقررات ماده 237- منبع مالیات: حقوق- اداره کل مربوط: آذربایجان شرقی
<p>شماره: 10563/201 تاریخ: 1381/12/24 شماره و تاریخ رای مورد واخواهی: 1381/02/16 - 768- مربوط به مالیات حقوق سال عملکرد: 1375 شماره حوزه مالیاتی 4013 شماره سرممیزی مالیاتی 401 سازمان امور اقتصادی و دارائی استان آذربایجان شرقی اداره امور مالیاتی شهرستان تبریز اداره کل تاریخ ابلاغ رأی: 1381/12/31 شماره و تاریخ ثبت شکایت 1381/04/01 - 4/30-2441</p> <p>خلاصه واخواهی: احتراما نسبت به رای هیئت حل اختلاف مالیاتی تجدید نظر مربوط به مالیات حقوق مطالبه شده سال 1375 معترض بوده زیرا علیرغم صدور رای بدوی و اجرای قرار برای رسیدگی و در نهایت رفع تعرض از این شرکت هیئت حل اختلاف مالیاتی تجدید نظر به دنبال اعتراض حوزه مالیاتی و صدور قرار رسیدگی مجدد، مجری قرار بدون توجه به دلائل و توضیحات شرکت و علیرغم اخذ مفاصا حساب سال 1375 به واسطه عدم اتکاء به مدارک کافی و با استنباط شخصی و دلایل بدون سند اقدام به رسیدگی نموده است. از طرفی این شرکت در سال 75 کلیه لیست های حقوق کارکنان را تسلیم حوزه مالیاتی نموده و واحد شماره 2 طی سال 75 در مرحله قبل از بهره برداری و در حال ساخت و احداث بوده و در سال 76 پروانه بهره برداری گرفته است. به علت فصلی بودن تولید و با توجه به رکود کاری در حالت عادی شیفت کاری دچار محدودیت هائی بوده چه رسد به ایجاد اضافه کاری. لذا خواستار نقض رای و صدور حکم بر مبنای واقعی می باشد. رای: شعبه دوم شورای عالی مالیاتی با ملاحظه شکوائیه واصله و با مطالعه و بررسی اوراق مضبوط در پرونده مالیاتی مربوطه به شرح آتی انشاء رای می نماید: نظر به اینکه طبق بخشنامه شماره 64802/13043/4/30 مورخ 1374/11/16 معاون درآمدهای مالیاتی که به تأیید هیئت عمومی شورای عالی مالیاتی رسیده در موارد مطالبه مالیات حقوق از پرداخت کنندگان حقوق بایستی مقررات ماده 237 قانون مالیاتهای مستقیم دقیقا رعایت و مستندات مطالبه مالیات به خصوص نام و مشخصات و سمت حقوق بگیران و نیز مدت اشتغال و میزان حقوق هر یک از آنها در گزارش رسیدگی ممیز مالیاتی قید گردد، در حالیکه ممیز مالیاتی بدون وجود مستنداتی که پرداخت اضافه کار را ثابت نماید و همچنین در نظر گرفتن موارد یاد شده در بخشنامه مزبور به خصوص تعیین نام و نام خانوادگی و میزان اضافه کاری هر یک از حقوق بگیران و مبلغی که مالیات آن کسر و پرداخت نشده و نرخ قابل اعمال به حقوق هر یک از آنها، تعداد کارکنان را بر اساس حدس و گمان و مدت کارکرد و میزان اضافه کاری را به نحو غیر مستند و نرخ تعیین مالیات را برای تمام حقوق بگیران 18% تعیین و اقدام به محاسبه مالیات نموده که اقدام حوزه مالیاتی خلاف مقررات ماده 237 قانون مالیاتهای مستقیم و بخشنامه یاد شده می باشد و چون هیئت حل اختلاف مالیاتی تجدید نظر نیز علیرغم صدور دو فقره قرار رسیدگی و حصول نتیجه اجرای آن بی توجه به موارد قانونی یاد شده صرفا با تعدیل مالیات مشخصه مبادرت به صدور رای نموده است، لذا شکایت وارد بوده و این شعبه رای مورد واخواهی را به علت نقض مقررات قانون و نقص رسیدگی نقض و پرونده امر را به هیئت حل اختلاف مالیاتی موضوع ماده 257 قانون مالیاتهای مستقیم احاله می نماید تا با در نظر گرفتن موارد یاد شده رسیدگی و رای قانونی صادر نماید. رضا سعیدی امجد علی اکبر نوربخش صدیقه کاتوزیان</p>	

